

Arrest

nr. 287 195 van 4 april 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. HASOYAN
Luikersteenweg 289, gelijkvloers
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Britse nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 8 september 2022 *“tot weigering van verblijf van de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord”* (bijlage 59).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 8 november 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Mevrouw L.Z.B.J., die de Britse nationaliteit bezit, wordt op 16 juni 2021 in het bezit gesteld van de elektronische M-kaart, dit is de verblijfskaart voor begunstigten van het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (hierna: het Terugtrekkingsakkoord).

1.2. Op 6 september 2021 treedt verzoeker, eveneens van Britse nationaliteit, in het huwelijk met mevrouw L.Z.B.J.

1.3. Verzoeker dient op 14 december 2021 een aanvraag in voor de verblijfsstatus van begunstigde van het Terugtrekkingsakkoord. Op 8 september 2022 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot weigering van verblijf onder de status van begunstigde van het Terugtrekkingsakkoord. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 69duodecies, § 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord of de vernieuwing van de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord, die op 14/12/2021 werd ingediend door:

*Naam: [H.]
Voorna(a)m(en): [C.]
Nationaliteit: Verenigd Koninkrijk
[...]*

om de volgende reden geweigerd :

*X De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord:
Betrokkene vroeg het verblijfsrecht aan in functie van een Brit, begunstigde van het terugtrekkingsakkoord, nl. in functie zijn feitelijke partner [B.J.,L.] [...] in toepassing van art. 47/5 van de wet van 15.12.1980.*

Art. 47/5 §1 en §2 bepalen het volgende:

*§1. De bepalingen uit hoofdstuk I en Ibis inzake lang verblijf, duurzaam verblijf en het beëindigen van het verblijf van toepassing op de Unieburgers en hun familieleden zijn van toepassing op de begunstigden van het terugtrekkingsakkoord, behoudens andersluidende bepalingen uit voormeld akkoord en deze wet.
§2 De in dit hoofdstuk bedoelde vreemdelingen zijn verplicht tot het indienen van een aanvraag voor een verblijfsstatus als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord dewelke beoordeeld zal worden overeenkomstig de voorwaarden vermeld in artikel 18, eerste lid, van het terugtrekkingsakkoord (...).*

In art. 18 van het terugtrekkingsakkoord, eerste lid, m, staat betreffende de verwanten in opgaande lijn het volgende:

m) het gastland mag familieleden op wie Artikel 10, lid 1, onder e), punt ii), lid 2, of Artikel 10, lid 4, van dit akkoord toepassing is, er alleen toe verplichten om, naast de in dit lid, onder i), bedoelde identiteitsdocumenten, de volgende bewijsstukken als bedoeld in Artikel 8, lid 5, en Artikel 10, lid 2, van Richtlijn 2004/38/EG te overleggen:

v) voor de personen als bedoeld in Artikel 10, lid 4, van dit akkoord: bewijs dat voor het eind van de overgangsperiode een duurzame relatie met een burger van de Unie of een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk bestond, die ook daarna voortduurt;

Betrokkene diende een aanvraag in tot het verkrijgen van de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord zich baserend op het feitelijk partnerschap met referentiepersoon [B.J.,L.] [NN ...]. Concreet wil dit zeggen dat betrokkene - naast een identiteitsbewijs en een uittreksel uit het strafregister + apostille - dient aan te tonen op het moment van de aanvraag een deugdelijke duurzame relatie te onderhouden met een Britse begunstigde van het terugtrekkingsakkoord. Daarenboven dient betrokkene te bewijzen dat deze relatie reeds duurzaam was voor het einde van de overgangsperiode van het terugtrekkingsakkoord (dd. 31/12/2020).

Ter staving van deze voorwaarden legde betrokkene volgende documenten voor:

- Een aanvraag voor een status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord (bijlage 58. dd. 14/12/2021) waarop de referentiepersoon [B.J.,L.] niet werd ingevuld.*
- Een geldig paspoort, uitgereikt in het Verenigd Koninkrijk op 14/11/2016, met geldigheid tot 14/11/2026, met inreisstempel uit Verenigd Koninkrijk (dd. 25/05/2021) + uitreisstempel uit België op 29/05/2021; en uitreisstempel uit Verenigd Koninkrijk op 20/09/2021.*
- Een blanco strafregister van het Verenigd Koninkrijk (dd. 06/08/2021) met apostille*
- Bewijzen van een duurzame relatie met mevrouw [B.J.]:*
- Screenshot Facebookprofiel mevrouw [B.J.] Johnson dat de start van de Facebookrelatie aantoont (oktober 2018)*

- Vriendschappelijke chat op Facebook messenger (dd. 05/12/2018)
- Groepsfoto (dd. 22/01/2019) met aanwezigheid mevrouw [B.J.] en betrokkene.
- Participatie aan een trainingsprogramma voor studenten in Sheffield: tickets bewijzen de aanwezigheid mevrouw [B.J.] op 31/01/2021; betrokkene op 31/10/2019 (datum verschilt).
- Twee vriendschappelijke chatconversaties, verwijzend naar samenkomst in groep, foto's in groepsverband, zonder amoureuus karakter uit 2019. Een toegevoegde persoonlijke motivatie mevrouw [B.J.] ter rechtvaardiging van het ontbrekende amoureuze element in het beeld- en conversatie-materiaal. Vermeldt bereidheid extra bewijzen aan de hand van getuigenissen en verklaringen van kennissen en familie.
- Foto's en Facebookscreenshots uit 2020 in groep, of zonder duidelijk amoureuus karakter.
- Een Airbnb reservatie (dd. 27/08/2020 - 29/08/2020) met vermelding mevrouw [B.J.] en betrokkene.
- Historiek van in- en uitgaande telefoongesprekken waaruit frequent contact blijkt (september - december 2020).
- Eurostar ticket dd. 09/12/2020 (Brussel - Londen) - 27/01/2020 (Londen - Brussel) op naam mevrouw [B.J.]
- Eurostar ticket dd. 24/05/2021 (Londen - Brussel) - 29/05/2021 (Brussel - Londen) op naam betrokkene
- Huwelijksakte op datum van 06/09/2021.

Het voorgelegde bewijsmateriaal getuigt onvoldoende van het daadwerkelijk karakter van een partnerrelatie, wel van een vriendschapsrelatie tussen betrokkene en mevrouw [B.J.]. In het kader van het terugtrekkingsakkoord dient de partnerschapsrelatie een duurzaam karakter te hebben vóór het eind van de overgangsperiode en dit werd onvoldoende aangetoond. Het feit dat betrokkene op 06/09/2021 huwde met mevrouw [B.] is geen doorslaggevend bewijs, aangezien de duurzaamheid dient te dateren van voor 30/12/2020. We betwisten niet dat de partnerrelatie ondertussen bestaat. Echter, de voorwaarden om de status als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord te verkrijgen werden niet voldaan. Betrokkene heeft wel de mogelijkheid om op basis van zijn huwelijk met mevrouw [B.] een aanvraag in te dienen in het kader van art 10 vv."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 8 en 12 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, van artikel 47/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Concreet verstrekt hij de volgende toelichting bij zijn middel.

"Het staat buiten betwisting dat verzoeker al reeds gedurende een lange periode een affectieve relatie vormt met zijn echtgenote. Verzoeker heeft zijn affectieve/amoureuze relatie aangetoond middels diverse objectieve stukken dewelke aantrefbaar zijn in het AD. Verzoeker is de stelling toegedaan dat verwerende partij de door hem naar voren gebrachte stukken niet afdoende heeft onderzocht en gemotiveerd.

Verzoeker verwijst tevens naar een recent arrest van de RvV:

"Uit voornoemd motief blijkt dat verweerder een aanzet geeft tot een onderzoek of verzoeker een beschermenswaardige relatie heeft, maar niet verder komt dat een algemene theorievorming over het begrip 'gezinsleven'. Het motief bevat geen besluit aangaande de toepassing van artikel 8 EVRM, in het bijzonder de concrete beoordeling van het al dan niet beschermenswaardige karakter van de feitelijke samenwoning. De Raad kan alleen maar vaststellen dat uit de motieven van de bestreden beslissing niet blijkt dat de gemachtigde bij het nemen van deze beslissingen is tegemoet gekomen aan de beoordeling die hem toekwam in het licht van artikel 8 van het EVRM. Uit het voorgaande blijkt dat verwerende partij op het eerste gezicht geen zorgvuldig onderzoek heeft gevoerd naar alle relevante feiten en omstandigheden in het licht van artikel 8 van het EVRM. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 8 van het EVRM wordt op het eerste gezicht aannemelijk gemaakt. In de mate dat artikel 8 van het EVRM een zorgvuldig onderzoek vereist naar alle relevante feiten en omstandigheden, wordt op het eerste gezicht een schending van deze [...] bepaling eveneens aannemelijk gemaakt (EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 66; EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 46; EHRM 10 juli 2014, Tanda-Muzinga/Frankrijk, § 68)."

De bestreden beslissing houdt op geen enkele wijze rekening met deze belangrijke omstandigheid nl. het gezinsleven van verzoeker met [B.J.L.Z.] terwijl deze toestand wel degelijk goed gekend is door de overheid, doch thans in de bestreden beslissing niet alle relevante feiten en omstandigheden werden onderzocht en gemotiveerd.

Verzoeker verwijst expliciet naar zijn huwelijkt, dewelke uiteraard veel verder gaat dan een vriendschappelijke relatie en hun affectieve relatie schraagt niettegenstaande dat het huwelijk na 30/12/2020 werd afgesloten.

Aangezien de motivering derhalve niet als afdoende dient te worden beschouwd en derhalve de motiveringsplicht schendt om reden dat dit motief niet op een redelijke manier getoetst is, gelet op de naar voren gebrachte stukken en heeft verwerende partij zich gestoeld op onjuiste feitenvinding en hypothese. Het zorgvuldigheidsbeginsel (sensu lato) tenslotte omvat het beginsel van de evenwichtigheid: dit beginsel doelt op de evenwichtige beoordeling van alle bij de beslissing betrokken belangen, (zie W. VAN GERVEN, *Beginselen van behoorlijk handelen*, R.W. 1982 - 1983, 963.). Dat de middelen bijgevolg ernstig zijn;”.

2.2. Verweerder repliceert in zijn nota met opmerkingen als volgt:

“De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing is gebaseerd op artikel 74/5, §§ 1 en 2 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

[...]

Artikel 18, eerste lid, m van het terugtrekkingsakkoord luidt als volgt:

[...]

Het wordt niet betwist dat de verzoekende partij, teneinde aanspraak te kunnen maken op een verblijfsrecht op grond van artikel 47/5 van de Vreemdelingenwet, moet bewijzen dat er reeds sprake was van een duurzame relatie met de referentiepersoon voor het einde van de overgangperiode, met name op 31.12.2020.

Ter staving van de duurzame relatie legde verzoekende partij volgende documenten voor:

[...]

Het gegeven dat verzoeker en zijn partner elkaar al geruime tijd kennen en contact hebben en dat zij gehuwd zijn op 06.09.2021, betekent niet dat zij op 30.12.2020 ook al een deugdelijk bewezen duurzame relatie hadden in de zin van artikel 47/5 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker slaagt er met zijn summiere kritiek niet in deze overweging uit de beslissing aan het wankelen te brengen.

In de bestreden beslissing wordt niet kennelijk onredelijk gemotiveerd als volgt:

Het feit dat betrokkene op 06/09/2021 huwde met mevrouw Barclay is geen doorslaggevend bewijs, aangezien de duurzaamheid dient te dateren van voor 30/12/2020. We betwisten niet dat de partnerrelatie ondertussen bestaat. Echter, de voorwaarden om de status als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord te verkrijgen werden niet voldaan. Betrokkene heeft wel de mogelijkheid om op basis van zijn huwelijk met mevrouw Barclay een aanvraag in te dienen in het kader van art. 10 VV.

Verzoeker toont niet aan dat bepaalde elementen niet of onvoldoende zouden zijn onderzocht of dat de bestreden beslissing zou steunen op onjuiste feitelijke en/of juridische overwegingen, noch dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij zijn beoordeling kennelijk onredelijk te werk zou zijn gegaan. Er blijkt geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en/of de materiële motiveringsplicht.

Waar verzoeker een schending aanvoert van artikel 8 EVRM, dient opgemerkt dat artikel 8 EVRM een rechtmatige toepassing van de Vreemdelingenwet niet in de weg staat. Verzoeker kan zijn recht op gezinshereniging laten gelden door een aanvraag in te dienen via de toepassing van artikel 10 van de Vreemdelingenwet. Hij kan zijn recht op familieleden en gezinsleden desnoods dan laten gelden volgens de geijkte procedure. Een schending van artikel 8 EVRM is dan ook niet aan de orde.

De door verzoeker aangehaalde bepalingen en beginselen worden niet geschonden.”

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

In de bestreden beslissing oordeelt verweerder dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijf als begunstigde van het Terugtrekkingsakkoord, nu hij niet aantoonde dat er voor het einde van de overgangperiode van dit akkoord, dit is voor 31 december 2020, reeds sprake was van een duurzame partnerrelatie met zijn feitelijke partner die begunstigde is onder dit akkoord. Hij verwijst hierbij naar de bepalingen van artikel 47/5 van de Vreemdelingenwet en van artikel 18, eerste lid, m), v) van het Terugtrekkingsakkoord, zoals correct weergegeven in zijn beslissing.

Verzoeker betwist niet dat hij, gelet op de aangehaalde wettelijke bepalingen, het bewijs diende te leveren van een duurzame partnerrelatie voor het einde van de overgangsperiode om in aanmerking te komen voor een verblijf als begunstigde van het Terugtrekkingsakkoord. Hij betwist wel de concrete motivering dat hij dit bewijs van een duurzame partnerrelatie niet heeft geleverd en betoogt dat de door hem voorgelegde, volgens hem objectieve, stukken aantonen dat hij reeds lange tijd een affectieve (partner)relatie heeft met zijn huidige echtgenote. Hij stelt dat zijn huwelijk, ook al werd dit pas na 30 december 2020 afgesloten, het bestaan van een affectieve (partner)relatie ondersteunt. Hij voert aan dat de gedane beoordeling onzorgvuldig en kennelijk onredelijk is.

Het is niet betwist dat verzoeker ter staving van zijn aanvraag, om het duurzame karakter van zijn relatie voor het einde van de overgangsperiode én actueel aan te tonen, de volgende stukken voorlegde:

“- Screenshot Facebookprofiel mevrouw [B.J.] Johnson dat de start van de Facebookrelatie aantoont (oktober 2018)

- Vriendschappelijke chat op Facebook messenger (dd. 05/12/2018)*
- Groepsfoto (dd. 22/01/2019) met aanwezigheid mevrouw [B.J.] en betrokkene.*
- Participatie aan een trainingsprogramma voor studenten in Sheffield: tickets bewijzen de aanwezigheid mevrouw [B.J.] op 31/01/2021; betrokkene op 31/10/2019 (datum verschilt).*
- Twee vriendschappelijke chatconversaties, verwijzend naar samenkomst in groep, foto's in groepsverband, zonder amoureuus karakter uit 2019. Een toegevoegde persoonlijke motivatie mevrouw [B.J.] ter rechtvaardiging van het ontbrekende amoureuze element in het beeld- en conversatie-materiaal. Vermeldt bereidheid extra bewijzen aan de hand van getuigenissen en verklaringen van kennissen en familie.*
- Foto's en Facebookscreenshots uit 2020 in groep, of zonder duidelijk amoureuus karakter.*
- Een Airbnb reservatie (dd. 27/08/2020 - 29/08/2020) met vermelding mevrouw [B.J.] en betrokkene.*
- Historiek van in- en uitgaande telefoongesprekken waaruit frequent contact blijkt (september - december 2020).*
- Eurostar ticket dd. 09/12/2020 (Brussel - Londen) - 27/01/2020 (Londen - Brussel) op naam mevrouw [B.J.]*
- Eurostar ticket dd. 24/05/2021 (Londen - Brussel) - 29/05/2021 (Brussel - Londen) op naam betrokkene*
- Huwelijksakte op datum van 06/09/2021.”*

Wat betreft de voorgelegde stukken die specifiek handelen over de periode voor 31 december 2020, moet wordt vastgesteld dat deze zonder enige twijfel een daadwerkelijke en hechte vriendschapsrelatie aantonen, al kan verweerder op zich worden gevolgd in zijn standpunt dat hieruit niet noodzakelijk een partnerrelatie blijkt. Evenwel moeten de voorgelegde stukken in hun geheel worden beoordeeld. Zo legde verzoeker ook een huwelijksakte van 6 september 2021 voor. Ook al dateert dit huwelijk van enkele maanden na het einde van de overgangsperiode in het kader van het Terugtrekkingsakkoord, maakt dit niet dat dit (latere) huwelijk niet relevant is bij de beoordeling van de overige voorgelegde stavingstukken. Wanneer samen genomen met het latere huwelijk acht de Raad het kennelijk onredelijk om de voorgelegde stukken louter te willen aanvaarden als bewijs van een vriendschapsrelatie en niet mede als bewijs van een werkelijke partnerrelatie. Nu de voorgelegde stukken verder teruggaan tot eind 2018 en deze er blijk van geven dat verzoeker en zijn huidige echtgenote regelmatige contacten hadden via telefoon en/of sociale media, dat zij verschillende gemeenschappelijke activiteiten deden, dat zij een grote gezamenlijke vriendenkring hebben, dat zij aangaven – hierin niet tegengesproken door verweerder – de coronapandemie in 2020 toen contacten tot een absoluut minimum dienden te worden beperkt samen in een bubbel te hebben doorgebracht en dat verzoeker in de periode van september tot en met december 2020, nadat zijn latere echtgenote naar België was verhuisd, zeer regelmatig met haar belde en hij haar ook ging bezoeken, acht de Raad het ook kennelijk onredelijk om te stellen dat het duurzaam karakter van de relatie onvoldoende bleek voor het einde van de overgangsperiode. Te meer nu dit bevestiging vindt in het binnen het jaar – meer bepaald in september 2021 – afgesloten huwelijk. Het verweer in de nota met opmerkingen doet hierover niet anders oordelen.

2.4. Het enig middel is, in de aangegeven mate, gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een verder onderzoek van het middel dringt zich niet langer op.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 8 september 2022 *“tot weigering van verblijf van de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord”* wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS